

Πραγματοποιηθείσαι ἔξερευνήσεις στὴν Βόρεια — Κεντρικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Κυνουρία

‘Υπεύθυνος: Εὐάγγελος Τσίμπανης

Α' Φάσις. Βόρειος Κυνουρία

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Κατὰ τὸν Ἑλληνογαλλικὴν Σπηλαιολογικὴν συνεργασίαν τοῦ θέρους τοῦ 1974 πραγματοποιήθηκαν ἔξερευνήσεις σὲ σπήλαια τῆς Ἀνατολικῆς Κυνουρίας. Ἀπὸ τὶς 28.7.74 μέχρι τὶς 2.8.74 εἰ ἔρευνες περιωρίσθησαν στὸν δρεινὸν δγκο τοῦ δρους Ζά-βιτσα, ποὺ βρίσκεται στὰ βόρεια τοῦ Ἀστρον. Τίγη περιόδο αὐτῇ πληρευφρεγοδότες καὶ ὄδηργοι μαζὶ ἡπαν αἱ π. Τοσάννης Καρούόλης ἀπὸ τὸ Τιμένιο καὶ ὁ π. Σπύρος Τσιούλης ἀπὸ τὸ Ξηροπήγυα, οἱ ἄποιοι μᾶς ὑπέδειξαν ἀκετὰ σπήλαια. Ἡ περιοχὴ παρεργατικὴ εἶναι περιλαϊκογιὸν ἐνδιαιρέσεον καὶ μελλοντικῶς θὰ πριγματισθοῦν καὶ ἀλλες ἔξερευνήσεις. Ἅξερευνήθηκαν συνολικά 5 σπήλαια. Στὶς ἔξε-
ρευνήσεις ἥλαθν μέρος: Ἀπὸ τὴν ἵπαλικὴν ἀποστολὴν οἱ: SÜLVEITTE GARIN,
GENEVIEVE RELIN, BERNARD BALLIVET, RAYMOND GAUTIER,
JEAN MARC RELIN. Ἀπὸ μέρους τῆς Ἐλληνογαλλικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρίας ἡ
Εὐάγγελος Τσίμπανης.

1. ΒΑΡΑΘΡΩΝ «ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑΣ» Α.Σ.Μ. 6407

ΘΕΣΙΣ ΒΑΡΑΘΡΟΥ

Βρίσκεται Β. ΒΑ ἀπὸ τὸ χωριὸ Κάτω Δούλιαν, στὴ βάση χαρακτηριστικοῦ βυμάχου, στὸν διπέδην παταρεύγιων ἀγριοτεργίστερα δίνεμάζεται «Περιστεριά».

ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΣ

Ἄγαλευθοῦντες τὸν εύτοιμητόδρομο Δούλιαν — Σπηλιωτάκη, μετρίας βατό-
τηγος, καὶ σταματάμε κάτω ἀπὸ τὸν αὐχένων τοῦ βουνοῦ, ποὺ ὄδηγει στὴ ποιγὴ Ἐλα-
φίτσα. Πεζαποροῦμε 20' γιὰ νὰ φθάσουμε μέχρι τὸν αὐχένα. Ἀπὸ ἐκεῖ μὲ κατεύ-
θυνση Α. ΑΝ ἀντηφροσύνημε λόξην στὸν πλαγιὰ καὶ πεζοποροῦμε 30' γιὰ νὰ φθά-
σουμε σὲ σημεῖο ποὺ μποροῦμε νὰ ἀντικρύσουμε γιὰ ποώτη φορὰ τὸ Βράχο. Κατη-
φερτίζουμε πρὸς μετρήν φερματά καὶ ἀνερχόμενοι περὶ τὰ 150 μ. φθάνουμε στὴ βάση
τοῦ βράχου. Οπαύς βρίσκεται ἡ εῖσιν τοῦ βαραθροῦ.

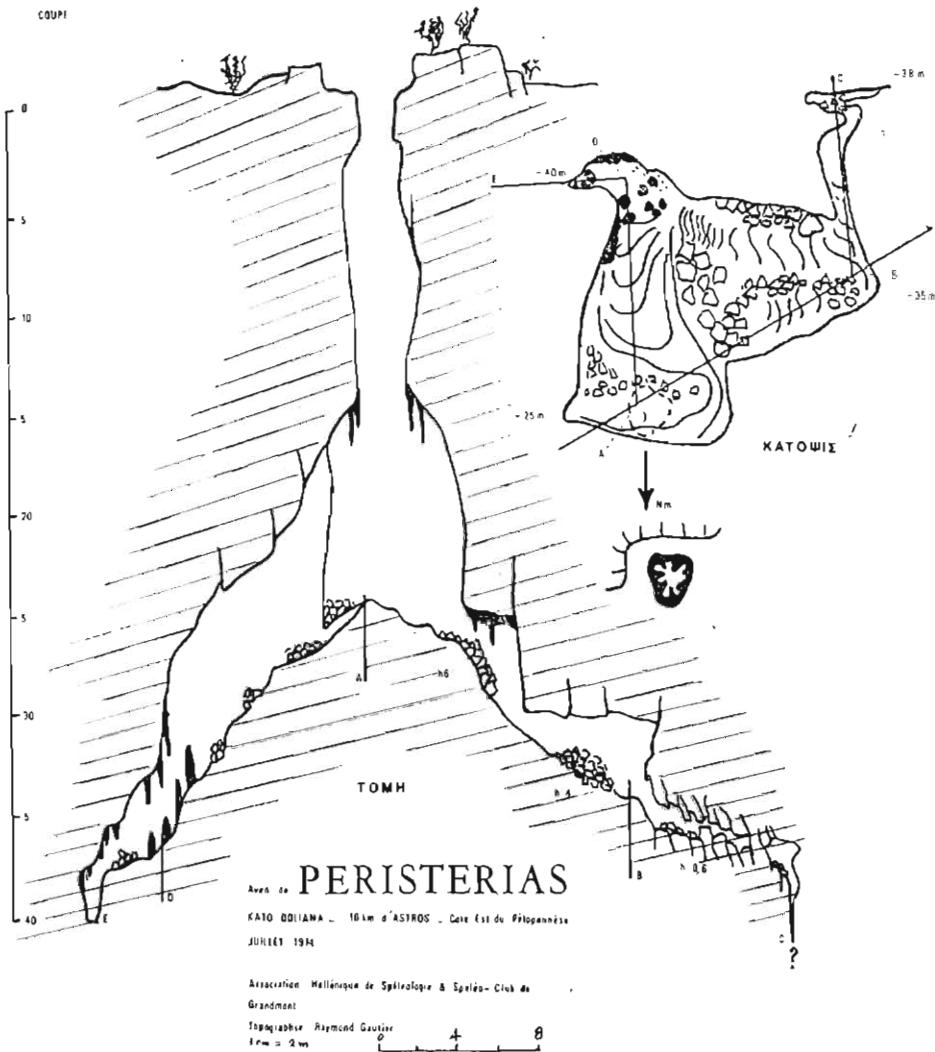
ΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟ

Ἡ εἰσεδρεὶς τοῦ βαραθροῦ βλέπει πρὸς Νότον καὶ ἔχει σχῆμα ἐλειπτικό, πιά-
τους 1 μ. καὶ ὕψους 1.5 μ. Τὸ βάραθρο ὅμοιαίσει μὲ πηγάδι καὶ ἔχει κατακόψιμο

ΒΑΡΑΘΡΟΝ "ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑΣ" Α.Σ.Μ. 6407

Κάτω Δολιανών Κυνουρίας

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΙΣ, ΡΕΥΜΟΝ ΓΚΩΤΙΕ

βάθος 28 μ. Στὰ 28 μ τὸ βιάραθρο χωρίζεται σὲ δύο κλάδους. Ὁ δεξιὸς κλάδος, ὅπως οντόταπε πρὸς βορρᾶν, ἔχει μικρότερη κλίση ἀπὸ τὸν ἀριστερό. Μετὰ 25 μ. ὁ δεξιὸς κλάδος καταλήγει σὲ λεκάνη 1 XI ἀπὸ λάσπη. Ὁ ἀριστερὸς κλάδος ἔχει

μήκος 25 μ. και είναι στολισμένας μὲ παριπεταισματοειδεῖς σταλακτίτικαις και ἀρκετούς σταλαγμάταις. Τὸ τέλος του σκεπάζεται ἀπὸ πέτρες.

ΣΠΗΛΑΙΟΓΕΝΕΣΙΣ

Τὸ βάυαθρον ἔχει σχηματισθῆ ἐντὸς ἀσβεστολίθου λόγῳ διαβρώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ παέσεως τῶν ῥούτων. Ἡ εισιδίζ τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὴν δροφή καὶ διάφορες γεωλογικὲς ἐξελίξεις : ἵκαν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑπογώρηση τῆς δροφῆς καὶ τὴν διάνοιξη τῆς εἰσόδου. Τὰ ὑπάκου ποὺ ἔπεσαν ἐσωτέασαν τὸ διάπεδο σὲ ἀρκετὸ πάχος καὶ ἐφράξαν πυθανές εἰσόδους ἀλλουν στεῖν. Τὰ νεφύ διὰ μέσου τῶν λίθων καὶ τῶν σχισμῶν τοῦ ἑδίφρους ὑπεσύρθησαν σὲ χαμηλώτερα ἐπίπεδα.

ΤΟΤΡΙΣΜΟΣ

Δὲν παρουσιάζει τουριστικὸν ἐνδιαφέρον λόγῳ τοῦ περιωρισμένου μεγέθους του.

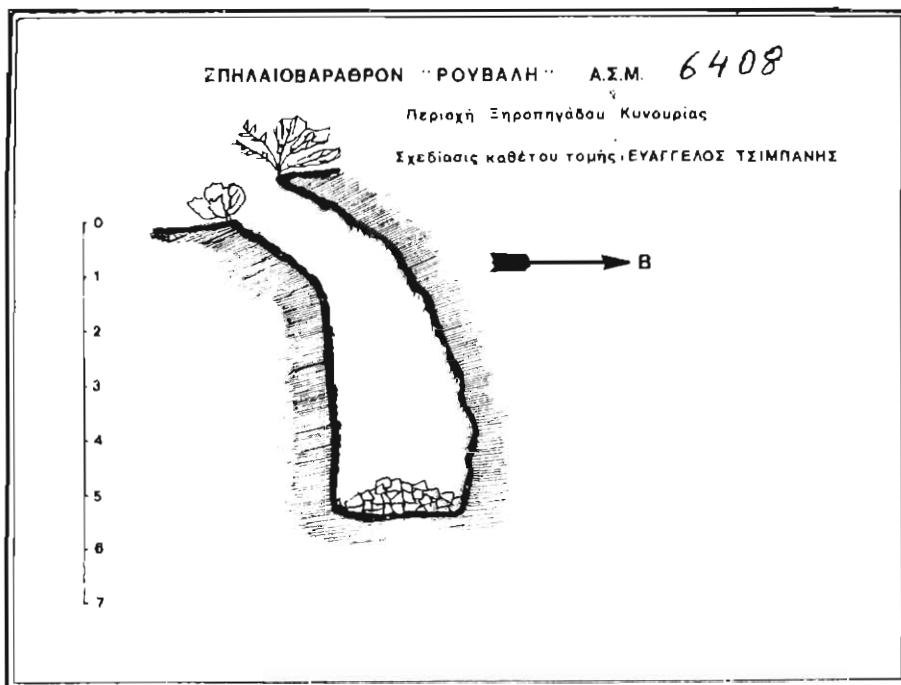
2. Μικρὸν Βαραθρῶδες σπήλαιον «ΡΟΥΒΑΛΗ» Α.Σ.Μ. 6408

ΘΕΣΙΣ

Βρίσκεται ὑπτικὰ ἀπὸ τὸ χωριὸ Ξηροπηγάδος καὶ περὶ τὰ 30 μ. Ν.Δ. ἀπὸ τὸ ἄλωμα τοῦ Ρούβαλη, στή θέση Διάσελο.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

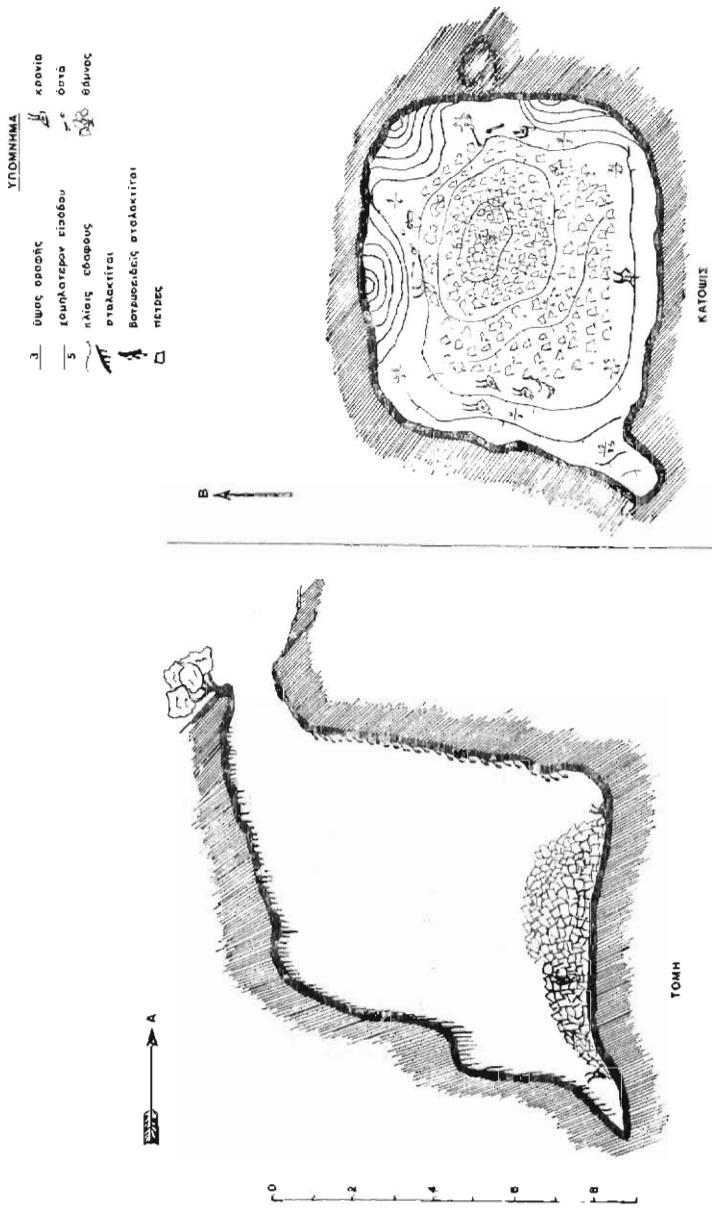
Πρόκειται περὶ μικροῦ βαραθρεώδους σπηλαίου μὲ ἀρκετοὺς μικροὺς σταλακτίτες. Ἐπικλινές μῆκος 1 μ., κατακόφινο 6 μ. Δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, λόγῳ τοῦ μικροῦ του μεγέθους.

ΣΠΗΛΑΙΟΒΑΘΡΟΝ "ΚΑΡΚΟΥΛΗ"

ΠΑΡΑ ΤΟ ΞΗΡΟΠΗΓΑΔΟΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΙΣ : ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΜΙΑΝΗΣ

3. Σπηλαιοβάραθρον «ΚΑΡΚΟΥΛΗ» Α.Σ.Μ. 6409

ΘΕΣΙΣ

Βρίσκεται άνατολικά από τὸ χωριὸ Ξηροστήγαδο καὶ σὲ ἀπόσταση 35 μ. άνατολικὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τῆς οἰκογνείας Καρκούλη καὶ κοντά στὸν ἔκεī μικρὸ χείμαρρο.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Ἡ εἰσοδος τοῦ σπηλαίου ἔχει διαστάσεις: πλάτους 0,80 μ. καὶ ὕψος 1,20 μ. καὶ βρίσκεται σὲ περιοχὴ πολὺ πλούσια ἀπὸ πέτρες Ἀπβεστίου. Ἡ εἰσοδος του βλέπει ἀπὸ A.N. Εἶναι μικρὸ ἄλλὰ πλούσιο σὲ διάκοσμο ἀπὸ μικροὺς σταλακτίτες ἀσβεστίου. Μέσα στὸ σπήλαιο ὑπάρχουν πολλοὶ σκελετοὶ ἀπὸ πρόβατα καὶ κατσίκες, ποὺ ὅπως μάθαμε τὰ ἔργιαν τῶν γύρω κάτοικων ὅταν αὐτὰ πέθαιναν ἀπὸ διάφορες ἀρρώστιες. Οἱ διαστάσεις τοῦ σπηλαίου εἰναι: Ἐπλάνεται 1 μ., ἐν συνεχείᾳ κατακόρυφο 6 μ. Πλάτος 8μ., δροφὴ 9 μ.

ΒΙΟΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ἄργῳ τῆς διευθύνσεως τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου εἰναι δυνατὸν οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου νὰ φθάνουν μέχρι τὸν πυθμένα του. Ἀποτέλεσμα τούτου εἰναι νὰ ζοῦν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ἀρκετὰ ἔνταμα ὅπως, ἀργάννες, κατσαρίδες, σκώληκες καὶ μικροὶ απορποί.

ΤΟΤΡΙΣΜΟΣ

Δὲν παρουσιάζει τουριστικὸ ἐνδιαφέρον λόγῳ τοῦ μικροῦ του μεγέθους.

4. Σπήλαιον «ΣΠΗΛΙΑ ΠΟΥ ΑΧΝΙΖΕΙ» Α.Σ.Μ.. 6410

ΘΕΣΙΣ

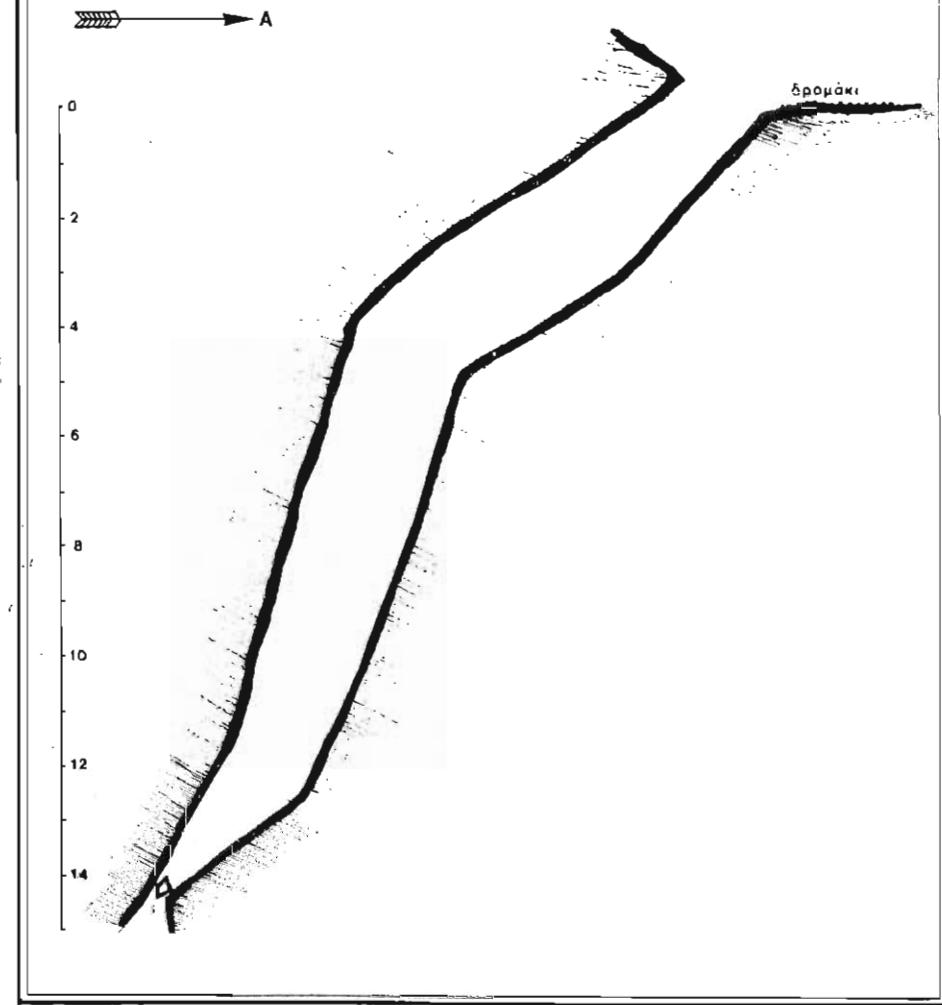
Βρίσκεται στὴν περιοχὴ Λιλέκα ποὺ ἀπέχει περὶ τὰ 3,5 χιλ. ἀπὸ τὸ Τημένιο, πρὸς τὸ "Αργος. Διτυπὰ ἀπὸ τὰ Λιλέκα σπίτια καὶ σὲ ἀπόσταση 20' πεζοπορίας βρίσκονται τὰ Καρκουλένια Καλύβια. Τὸ σπήλαιο βρίσκεται πάνω στὸ μονοπάτι πρὸς τὰ Καρκουλένια καλύβια καὶ σὲ ἀπόσταση περὶ τὰ 100 μ. πρὸιν φθάσοιμε σ' αὐτά, στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ μονοπατιοῦ.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ

Πρόκειται περὶ διακλάσεως. Ἡ εἰσοδος τοῦ σπηλαίου ἔχει ἀνοιχθῆ πρὸ 17 ἑτῶν περίπου. Ἐχει βάθος ἐπικλινὲς 4 μ. καὶ καταλήγει σὲ ὅπῃ 0,30 X 0,40 (πλάτος, ὕψος), ἡ δοπία φράσσεται ἀπὸ πέτρα. Ἀπὸ τὴν ὅτη ἔξειρχεται ἰσχυρὸν ρεῦμα ψυχροῦ ἀέρος. Διν φέρει σταλακτικὸν διάκοσμον. Ἡ κάθοδος εἰναι ἐπικλινόνος γιατὶ ἀπὸ τὴν δροφὴ ἀποσπῶνται πέτρες καὶ χώματα. Κατὰ τὶς ψυχρές ἥμέρες τοῦ χει-

ΣΠΗΛΑΙΟΝ: "ΣΠΗΛΙΑ ΠΟΥ ΑΧΝΙΖΕΙ" Α.Σ.Μ. 6410
Περιοχή Λιλέϊκα, παρά τὸ Τημένιον Ἀρκαδίας

Σχεδίασης καθέτου τομής, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΜΠΑΝΗΣ

μῶνα ὁ ἀέρος ποὺ ἔξερχεται ἐμφανίζεται. ὑπὸ μορφὴν ἀτμῶν. Ἔνεκα τούτου εἰς τὰ τοιχώματα τῆς εἰσόδου ἔχει σχηματισθῆ σταυτόχρονη στρώμα απὸ ἄλατα.

Τὸ ἐνδιαιρέον τοῦ σπηλαίου εἶναι ψύνον γεωλογικὸν γιατὶ εὑρίσκεται ἐπὶ τε-

φαστίας διακλάσεως (μήρους περὶ τὰ 6 χιλ. περίπου) ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ ΝΔ πρὸς ΒΑ, ἀπὸ τὴν νότια πλαγιὰ τοῦ ὅροφος Ζάβιτσα πρὸς τὴν πορφυρή τῆς καὶ ἐν συνέχεια μεχρι τὴν θάλασσα. Κατὰ μῆκος τῆς διακλάσεως ὑπάρχουν καὶ ὅλες ὅπες μηδὲν ὅμοιας ποὺ δὲν ἔστι φέρουν τὴν εἰσοδο γιὰ ἔξερεύνηση. Σὲ ἀπόσταση περὶ τὰ 150 μ. ἀπὸ τὸ τέλος τῆς διακλάσεως καὶ πρὸς τὰ ΝΑ βρίσκεται ὁ Ἀνάβολος "Αστρούς" (Μτι) καὶ ἀριθμοὶ μεικρῶν ὑποθαλασσίων καὶ παραθαλασσίων πηγῶν. Προφανῶς τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ ἀμφεστὸ ἐπόμενον σπήλαιον «Λιλέττα» ποὺ βρίσκεται πάνω στὴν ἴδια διάκλαση.

5. Σπήλαιον «ΛΙΛΕΤΤΑ» Α. Σ. Μ. 6411

Πρόκειται περὶ διακλάσεως ποὺ βρίσκεται στὴν ἴδια περιοχὴ. Ἡ εἰσοδος αντῆς ὑπέχει περὶ τὰ 20 μ. ἀπὸ δημόσιο ὄρόματο "Αστρούς" — "Αργους" καὶ 50 μ. ἀπὸ τὸ ἐκεὶ εὑρισκόμενο σπήλαιο Λιλέττα.

Ἡ εἰσοδος ἔχει διαστάσεις 1 — 2 μ. πλάτος μεταβλήτον καὶ μῆρος 5 μ. Διευθύνεται ἀπὸ ΝΔ πρὸς ΒΑ. Τὸ βάθος τοῦ εἶναι κλιπακώτῳ καὶ φθάνει τὰ 25 μ. Εἰς τὸ τέλος τὸ σπήλαιο γίνεται πολὺ στενὸ (0,20 μ.) καὶ δὲν ἐπιφέρει τὴν περαιτέρῳ συνέχιση. Δέν ἔχει σταλακτικὸ διάκοπο. Ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς προηγουμένης διακλάσεως (Σπήλαιὰ ποὺ ἀχνίζει), διαυγεῖται ἀπὸ τὴν κατεύθυνση ποὺ ἔχει ἡ διάκλαση.

ΣΠΗΛΑΙΟΓΕΝΕΣΙΣ

Ἡ ὑπαρξη στὴν παραλία μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποθαλασσίων καὶ παραθαλασσίων πηγῶν, τῶν πηγῶν τοῦ ἔλους τοῦ Τημενίου, καὶ τοῦ ἀναβάλου "Αστρούς, δὲν ἀπολέσει τὴν επιθανότητα ἡ διάκλασις νὰ προηῆται ἀπὸ τὴν διάβρωση ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ὑποκειμένων στρωμάτων καὶ ἐν συνεχείᾳ καθίζησιν τῶν ὑπερρειμένων. Ἡ πλαγὴ τοῦ βουνοῦ ἔχει ἐμφανῆ σημεῖα τοιαύτων καθίζησεων καὶ κατολισθήσεων. Ἡ πλαγὴ τοῦ ἀναβάλου καὶ τῶν ἀλλων πηγῶν ἔχειται γιὰ ἀρχετὰ ἥμιέρες.

Τὶ πληροφορίες αντέξ τις συγκέντρωσα ἀπὸ τὸν ἡμιάλιος 75 ἐτῶν κ. Νικόλαον Κασκαμπάν ἀπὸ τὸ Τημένιο, ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη καὶ τὸ σμένος νὰ μὲ ξεναγήσῃ ἐπὶ τοῦ ὅροφος Ζάβιτσα ἐπὶ 10 ψρες καὶ νὰ μοῦ δείξῃ ὅλες τὶς γεωλογικὲς μεταβολὲς ποὺ ἀντεὶ ἡφασθη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ «ΛΙΛΕΤΚΑ» Α.Σ.Μ. 6411

ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΙΛΕΙΚΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΤΗΜΕΝΙΟΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΘΕΤΟΥ ΤΟΜΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΜΠΑΝΗΣ

0 2 4 6

— 200 —

Καταβόθρα «ΔΕΡΣΙΕ ἢ ΔΕΡΣΙΟ» Α.Σ.Μ. 6412

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἡ ὀνομασία Δέρσιος ἡ Δερσιός στὴν Τσακωνικὴ διαλέκτῳ σημαίνει καταβόθρα. Τὴν καταβόθρα μᾶς τὴν ἐγνωστοποίησε ὁ κ. Ἀλκηντῆς Βοζίκης ἀπὸ τὸν "Ἄγιον Ἀνδρέα. Εἶναι γνωστὴ στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐπειδὴ ἔχει μεγάλο μέγεθος καὶ βρίσκεται στὸ μέσον τοῦ δροπεδίου Παλιόχωρα ποὺ ὑπάρχουν πολλὰ κτήματά τους.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Καθαρόσιμοι Τσάκωνες ποὺ ὄμιλοῦν τὴν Τσακώνιην θιάλεκτο, ἡ ὥποια εἶναι κατύλιππον τῆς Ἀρχαίας Δωρικῆς διαλέκτου. Μοναδική, ἀνυστερόθουλη καὶ συγκινητική φιλοξενία ἀπὸ τοὺς βοσκοὺς τῆς γύρω περιοχῆς, οἱ ὥποιοι διέθεσαν ζῶα, χωρὶς νὰ δεχθοῦν τὴν παραφυτικὴν ἀμοιβήν, γιὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς διμάδος στὸν Τυρό. Ἡ ὅλη συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων δημιουργήσει τὸν θαυμασμὸν τῶν Γάλλων συνάδελφων.

Οἱ κάτοικοι ποὺ μᾶς βοήθησαν εἶναι: Νικήτας Γκουβίσης ἀπὸ τὴν Παραλία Τυροῦ, Παναγῆς Ν. Γκουβίσης ἀπὸ τὸν "Άνω Τυρόν. Κουλετιανὸς Ἀθανάσιος τοῦ Σπύρου καὶ Ἡλίας Κορολόγος τοῦ Σπύρου ἀπὸ τὸν "Άνω Τυρόν, οἱ ὥποιοι προσεφέρθησαν καὶ μετέφεραν τὴν ὄμιλον μὲν τὰ ζῶα τους καὶ χωρὶς νὰ δεχθοῦν ἀμοιβήν, στὸν "Άνω Τυρόν. Λάτσιος Γεώργιος τοῦ Κυριάκου ἀπὸ τὸ Λεωνίδιο.

ΘΕΣΙΣ

Ἡ καταβόθρα βρίσκεται στὸ μέσον τοῦ δροπεδίου τῆς Παλιόχωρας ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ Χωριό "Άνω Τυρός τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας καὶ σὲ ἀπόσταση 3 δρῶν πεζοποδίας δυτικά ἀπὸ αὐτό.

ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΣ

Ἡ προσπέλασις πρὸς τὴν καταβόθρα εἶναι πολὺ κονδαστικὴ ἐπειδὴ βρίσκεται μιακρὰ ἀπὸ αὐτοκινητόδρομο καὶ σὲ πολὺ δύσβατη περιοχή. Ξεκινᾶμε ἀπὸ τὸν "Άνω Τυρό καὶ ἀπολίουθοῦμε τὸ μοναδικὸν ἡμιονικὸν δρόμο ποὺ μὲ συνεχεῖς στροφές ἀντιφρίζει τὴν πολὺ ἀπότιμη πλαγιὰ καὶ φράνονται στὸ πρῶτο διάσελο. Μετὰ ἀπὸ πογεία 20' συναντᾶμε λίγα σπίτια καὶ πάνω στὸ δρόμο πηγάδι μὲ πόσιμο νερό. Συνέχιζουμε τὸν ἔδιο δρόμο καὶ περνᾶμε ἔνα αὐγένα καὶ μετὰ ἀρχετὸν διάστημα καὶ δεύτερο. Ἄποτε ἐδῶ, πλέον μποροῦμε νὰ ἀντικρύσσουμε τὸ δροπεδίο. Ἐμπρός καὶ δεξιά μιας διακρίνουμε εὔκολα τὴν εἰσοδο τῆς καταβόθρας. Ἄποτε τὴν θέση αὐτὴν μέχρι τὴν καταβόθρα ἀπαιτοῦνται περὶ τὰ 40' πεζοποδίας.

Η ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ

Η είσοδος της καταβόθρας έχει σχήμα άνφιδωτον πλάτους 9 μ. και ύψους 7 μ. Η προσέγγισης της είσοδου γίνεται από N. πρὸς B μέσα από τὴν κοίτη τοῦ χειμάρρου. Κοντὰ στὴν είσοδο ἡ κοίτη τοῦ χειμάρρου σχηματίζει λεῖα, στενὰ καὶ κώμακωτὰ περάσματα ποὺ ἔχουν διανυχθῆ ἀπὸ τὴν δράση τῶν θύμων ἐπὶ τοῦ θερετολίθου. Απαραίτητη ἡ χρήση ἀσφαλιστικῶν μέσων γιὰ τὴν προσέγγιση.

Τὸ δάπεδο τῆς είσοδου καλύπτεται ἀπὸ τεράστιους δγκόλιθους ποὺ ἔχουν ἀποστηθῆ ἀπὸ τὴν δροφή. Μετὰ 6 μ. ἀπὸ τὴν είσοδο ἀκολουθεῖ κατακόρυφη κατάβασι, 20 μ. ποὺ καταλήγει σὲ λίμνη πλάτους 7 μ., μήκους 7 μ., καὶ βάθους 2 μ. οἵ τὸ κέντρο της. Ἀφοῦ περάσουμε τὴν λίμνη ἀκολουθοῦμε τὴν στοὰ ποὺ κατευθύνεται πρὸς Βορρᾶν. Ἡ στοὰ ἀρχὴ της ἔχει πλάτος 6 μ. καὶ ύψος 6 μ. καὶ συνεχίζει μὲ μικρὴ κλίση χωρὶς νὰ στενεύει. Μετὰ 40 μ. ἡ στοὰ διακλαδίζεται. Οἱ ἔνας κλάδος συνεχίζει τὴν πρὸς τὰ Βόρεια κατεύθυνσή του ἐνῷ ὁ ἄλλος στρέφεται πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κατευθύνεται δυτικὰ σχηματίζοντας μὲ τὸν πρῶτο γωνία 90° περίπου. Ἀκολουθοῦμε τὸν κλάδο ποὺ κατευθύνεται δυτικά. Οἱ κλάδοι αὐτὸς ἔχει διαστάσεις: πλάτος 3 μ., ύψος 3 μ. καὶ μήκος πυνολικὸ 25 μ. ἐκ τῶν ὅποιων τὰ 20 μ. μὲ κατεύθυνση πρὸς δυσμάζ. Στὰ 20 μ. ὁ κλάδος στρέφεται ΒΔ καὶ καταλήγει σὲ πίφιανα (λίμνη) πλάτους 1,5 μ. μήκους 3 μ. καὶ βάθους 3 μ. Ἡ δροφὴ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν είναι 3 μ. Ἐπιστρέφουμε καὶ συνεχίζουμε τὸν πρῶτο κλάδο μὲ κατεύθυνση πρὸς Βορρᾶν.

Ἡ σήραγγα τῆς καταβόθρας ἔχει ἀνοιχθῆ μέσσα σὲ ιώκυντο μάρμαρο μὲ λευκὰ μικρὰ στίγματα καὶ φαθδώσεις. Ἐπειδὴ τὰ τοιχώματα εἶναι λεῖα καὶ ύγρὰ δημιουργοῦνται θαυμασίοι κόκκινοι λιριδισμοί. Σταλακτικὸς διάκοπος δὲν ὑπάρχει διότι πυρφανῶς καταστρέφεται ἀπὸ τὰ νερά ποὺ μὲ ὄρμῃ διέρχονται ἀπὸ τὴν σήραγγα. Μετὰ 20 μ. ἀπὸ τὴν διακλαδωση ἡ σήραγγα στρέφεται ἀπότομα πρὸς τὰ δεξιὰ ακτὰ 90° ἐνῷ ἡ κλίση ἀρχίζει νὰ μεγαλώνῃ. Μετὰ 60 μ. συναντᾶμε τὴν πρώτη μικρὴ λίμνη πλάτους 4 μ., μήκους 4 μ. καὶ βάθους 3 μ. Τὸ πέρασμα τῆς λίμνης χωρὶς βάρκα είναι πολὺ δύσκολο γιατὶ τὰ τοιχώματα εἶναι λεῖα καὶ χωρὶς προεξοχὲς γιὰ στήριξη (πιασίματα).

Ἀμέσως μετὰ τὴν λίμνη ἀρχίζει πολὺ ἀπότομη λεῖα καὶ ἐλικοειδῆς κάθιδος (μύλος) ποὺ καταλήγει σὲ λίμνη πλάτους 3 μ., μήκους 8 μ. καὶ βάθους 3,5 μ. Τὸ πέρασμα αὐτὸν είναι τὸ δυσκολώτερο τῆς σήραγγος καὶ ἀπαιτοῦνται προσεκτικὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα. Μετὰ τὴν δεύτερη αὐτὴ λίμνη ἀκολουθεῖ κατακόρυφη κάθιδος 10 μ. Ἐπειτα ἀπὸ 15 μ. συναντᾶμε εναὶ θάλαμο περίπου κυκλικὸ μὲ διάμετρο 12 μ. καὶ ἕπιος δροφῆς 4 μ. Ἐν συνεχείᾳ μὲ μικρὰ κατακόρυφα περάσματα ύψους 1 μ. ἔως 2 μ. καὶ συνεχῆ ἀλλαγὴ κατευθύνσεως συναντᾶμε 12 μικρές λίμνες διαστάσεων 2 μ. πλάτους, 2 — 3 μ. μήκους καὶ 2 — 3 μ. βάθους σὲ διάστημα 80 μ. Σηγὰ - σηγὰ ἡ στοὰ γίνεται διαρκῶς στενότερη. Στὴν τελευταία λίμνη, ποὺ ἀποτελεῖ πυρφανῶς ἀρχὴ σήραγγα, τὸ πλάτος τῆς σήραγγος γίνεται 1,20 μ. τὸ δὲ ύψος 3 μ. Η ἀνώ ἀρχή-

hexas ótis tò télōs tῆs línwn̄, éxεi σχηματισθή áπò tῆn δράση tōu νεροῦ, iánágyl̄ uφo ἔξαιρετικῆs tέχn̄is pōu áptewonízei μuhtéra pōu κρatáeis býz̄frois.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Tò σuνoλiκo μῆκoς tῆs stas̄ pōu l̄éxeðeuññ̄th̄ke eñvai p̄eñi tā 300 m. kai égine ñp̄ò dñio ñmádēs tautoxgónw̄s. 'H p̄owt̄i ñmáas̄ tótoph̄t̄oñs̄ tis̄ skál̄es kai tā s̄chol̄i- niá ñsphal̄eis̄ kai ñ ñdñteøiñ eñkane metr̄h̄seis, fawtoøgáph̄t̄iñ kai áll̄es p̄aðat̄t̄ph̄t̄seis.

ΣTMBANTA

S̄t̄ ñdñs̄ol̄o p̄éðas̄ma tῆs p̄oð̄iñs línwn̄s, áptewonásth̄ t̄o ñaðphi t̄o ñuñiñiñ ñsphal̄eis̄ kai s̄p̄iñl̄aiol̄oḡas̄ eñp̄eñse m̄ésa s̄t̄ l̄im̄iñ xw̄diñs̄ eñtuxgñs̄ áll̄e s̄uñépeia èkt̄s̄ tῆs ñuñxḡol̄ouñiañ. Tóñt̄ ñnñph̄eñt̄ai p̄oð̄s̄ ñp̄oñph̄ḡiñ p̄aðam̄iñs̄ ñsphal̄m̄at̄w̄ kai ḡenik̄a già t̄iñ l̄h̄psi s̄chol̄astik̄w̄ m̄et̄w̄ ñsphal̄eis̄.

BIO SPHAILOAOGIA

Mésoa s̄t̄ s̄t̄ ñdñt̄h̄k̄an l̄iḡi ñátr̄ach̄i, oí ñpoñiñs̄ s̄p̄oñph̄an̄s̄ eñkane p̄aðas̄uññ̄ ñp̄ò t̄o νeñò ñp̄ò t̄iñ èp̄iñph̄neia t̄o ñ ñdñáfr̄ouñ. S̄uñt̄ph̄at̄iñk̄ eñðiñk̄ eñðeuñna ñèn égine p̄oð̄s̄ ñnñph̄al̄uñph̄ áll̄w̄ ñðḡanñiñm̄.

SPHAILOGENESEH

'H ñat̄abóðra eñx̄i áñuñx̄m̄ ñp̄ò t̄iñ ñiañb̄at̄iñk̄ ñdñásh̄ kai t̄iñ s̄t̄eñt̄ t̄o ñeñò ñt̄iñ t̄o ñs̄b̄et̄oññ̄. 'H ñdñl̄ol̄eñáñt̄ t̄o ñ ñðop̄ed̄iñs̄ eñvai ñðk̄et̄añ Kp̄iñ xw̄diñs̄ áll̄e ñiññ̄d̄o ñiñ ñdñt̄h̄k̄an̄s̄ p̄oñp̄t̄t̄eñs̄ t̄o ñeñò ñeñò ñeñò. 'Ap̄ò t̄oñs̄ ñl̄iñk̄iñm̄- n̄ouñs̄ ñuñk̄ouñs̄ tῆs p̄eñiñk̄s̄ ñm̄áñf̄e ñti t̄o 1915 ñ ñat̄abóðra ñph̄aðx̄m̄, t̄a ñèn ñeñà s̄t̄ ñðoññ̄d̄iñ áñuñph̄m̄h̄k̄an̄ p̄eñiñ t̄a 20 m. kai ñat̄ek̄l̄uñs̄añ ñña p̄oñl̄uñ meñgáñlo t̄m̄h̄ma tῆs èp̄iñph̄neiañ t̄o ñ ñðoññ̄. "Otañ ñ ñat̄abóðra ñnñk̄e kai p̄añl̄, áptewonáph̄t̄s̄ t̄a ñeñà s̄e ñuñk̄uñ s̄chol̄ik̄a ñðoñik̄ ñiañst̄iñuñ kai m̄e meñgáñlo ñðoññ̄.

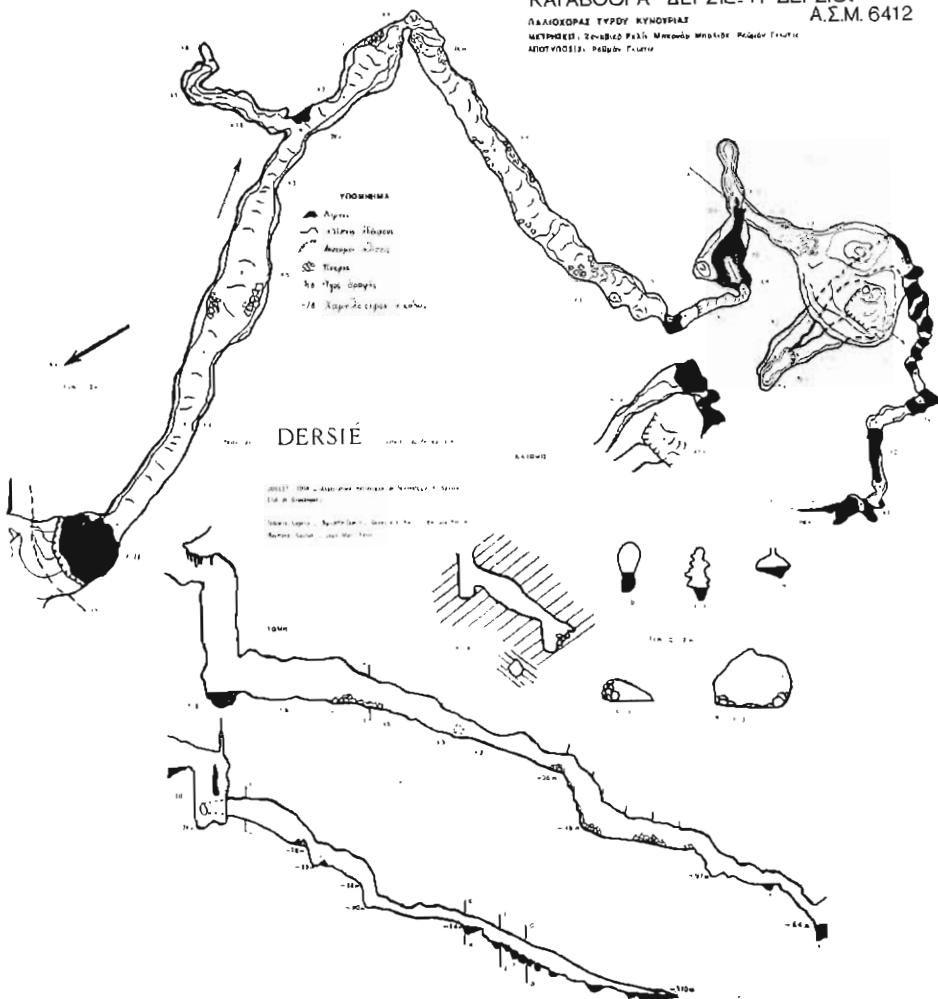
GEOL OGIA

'H ñat̄abóðra p̄aðouñiñz̄i teññt̄iñ ñdñḡol̄iñḡuñk̄ ñndiañph̄eñ. 'Añò p̄l̄eñr̄oñph̄- r̄ieñs̄ ñuñm̄aue ñti ñ ñat̄abóðra èp̄iñk̄ouñw̄iñ m̄e p̄oñl̄eñs̄ p̄aðam̄aññ̄s̄iñs̄ kai ñp̄oññ̄al̄á- s̄iñs̄ p̄iñḡeñs̄ tῆs áñat̄ol̄iñk̄s̄ Kñnuñl̄iñs̄. Añt̄ò eñx̄i ñðañph̄iñb̄aññ̄ ñt̄o ñeñt̄eñph̄iñs̄ p̄a- ñat̄h̄p̄t̄eñs̄ kai ñuñl̄iñs̄ s̄e èp̄iñḡeñs̄ p̄oñl̄eñt̄ouñ t̄oñk̄eñs̄ ñañḡañeñs̄ ñðoñḡeñs̄ s̄t̄ ñðo- ñeñd̄iñ kai s̄uñk̄eñt̄oñw̄oñt̄ai meñgáñles t̄oñp̄t̄eñs̄ ñeñò t̄iñs̄ oí ñp̄oññ̄al̄áññ̄s̄iñs̄ p̄iñḡeñs̄ ñuñl̄iñs̄ t̄a ñeñò t̄oñs̄. M̄ia p̄oñk̄eñt̄iñk̄ p̄el̄et̄iñ m̄e ñat̄áññ̄l̄ouñs̄ ñx̄nñd̄eñt̄eñ ñt̄a ñpo- ñeññ̄iñ m̄e ñuñl̄iñs̄ p̄oñk̄eñs̄ p̄iñḡeñs̄ ñðoñph̄ot̄eñ ñ ñat̄abóðra kai ñs̄w̄s̄ p̄oñk̄iñs̄ kai ñuñl̄eñ ñndiañph̄eñs̄ p̄aðat̄h̄p̄t̄eñs̄.

TOTRISMO

'H ñat̄abóðra kai ñèn eñx̄i st̄alak̄t̄iñ ñiañk̄ouñm̄ p̄aðouñiñz̄i ñðañph̄eñt̄iñ t̄oñ-

ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ ΔΕΡΣΙΕ-Η ΔΕΡΣΙΟ.
A.S.M. 6412

ριστικό ένδιαιφέρον για τους ιριδισμούς που δημιουργεῖ, τὴν μορφολογία τῆς, τὶς πολυπληθεῖς μικρές λίμνες μὲ τὰ διαυγῆ νερά καὶ τὸ μεγάλο σχετικῶς μέγεθος τῶν στοῶν τῆς. Ἡ ἐπίσκεψή της ἐπιτρέπεται μόνο τὸ καλοκαίρι. Ἐπειδὴ ὅμως βρίσκεται σὲ περιοχὴ πολὺ ἀπομεμαχρυσμένη ποὺ στερεῖται δρόμων, εἶναι ἀδύνατη πρὸς τὸ παρόν ἡ τουριστικὴ τῆς ἀξιοποίηση.

Γ' Φάσις. Σπηλαιολογικαὶ ἔρευναι στὴν περιοχὴ Κοσμᾶ Κυνουρίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Κατ' αὐτὴν ἐξερευνήθησαν 4 σπήλαια. Ἀναφέρω μόνο τὸ σπήλαιο «Κανάκι» που βρίσκεται μέσα στὸ χωριό Κοσμᾶς οὐαϑ' ὅσον τὰ ἑπόλοιπα θὰ παρουσιασθοῦν ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάννη Ἰωάννου. Κατὰ τὴν φύση αὐτῆς ἔλαθον μέρος ἀπὸ Γαλλικῆς πλευρᾶς οἱ: SULVETTE GRARIN, GENEVIEVE RELIN, RAYMOND GRAUTIER καὶ JEAN - MARC RELIN. Ἀπὸ μέρους τῆς Ε.Σ.Ε. ὁ κ. Ἰωάννης Ἰωάννου, ὁ κ. Διανύσιος Ἀλυφιέρικς καὶ ὁ Εὐάγγελος Τσίμπανης.

Σπήλαιον «ΚΑΝΑΚΗ» Α.Σ.Μ. 6413

ΘΕΣΙΣ

Βρίσκεται στὸ δυτικὸ μέρος τοῦ χωριοῦ Κοσμᾶς Κυνουρίας καὶ ἡνατολικὰ ἀπὸ τὸ νεκοσταφεῖο.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ καὶ ἀρκετὰ στολισμένο σπήλαιο. Ἡ εἴσοδός του βλέ-

*Σπήλαιο «Κανάκη». Διακρίνεται ὁ κ. B. Τσίμπανης.
Φωτ. Ἰωάνν. Ἰωάννου*

πει πρὸς Ν.Δ. καὶ ἔχει διαστάσεις: πλάτος 1 μ., ὑψος 2 μ. Οἱ διαστάσεις τοῦ σπηλαίου εἶναι: μέγιστον πλάτος 10 μ. καὶ μῆκος 20 μ.

ΤΟΤΡΙΣΜΟΣ

Ἐπειδὴ τὸ σπήλαιο δρίσκεται μέσα πτύ χωριό καὶ ὑπάρχει πολὺ κοντὰ τῷ δίκτυῳ τῆς ΔΕΗ καὶ δρόμος, εἶναι δυνατή ἡ τουριστική του ἀξιοποίηση. Προὸ δὲ τὸ μικρὸ του μάγεθος εἶναι καλινικούμενο, ἡ δὲ ἐπίσκεψη του χωρίς προβλήματα. Ἡ δαπάνη ἀξιοποίησεώς του εἶναι μικρὴ καὶ θὺ μεταφροῦσε τὴν τὴν ἀναλάβη καὶ ἡ ἴδια ἡ κοινότης.

